

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XI. Ad cap. Ecclesiae S. Mariae. 10. h.t.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

deprecatorum virtutibus, quem librum Eusebius lib. 2. bifi. Eccles. testatur fuisse scriptum de christianis, & probat Hieronymus. Ferunt primum Basilius formulam cœnobiorum Eremitis dedit circa annum D. 350. Inde Benedictum Nurcinum Monachos liberè vagantes monasterio sub regulari constitutione conclusisse circa A. D. 530. Polyd. Virg. lib. 7. c. 3. Volaterr. lib. 21. Horum exemplo aliæ postmodo familiae religiosæ congregatæ. Et ait P. Gregorius, hic, quod religio divitias peperit, & ex illis paulatim solvi cœpisse societatis vinculum, & Ecclesiæ bona partim inter singulos divisa, partim in communi retenta, & præbendæ distributæ præsentibus, quandoque & absentibus. Felin. in c. Jacobus n. 1. de Simon. Panorm. ad c. licet. de præbend. In quibusdam præbendis bona seorsum assignata, ut in hoc capitulo vineæ, alia communia relata omnibus, quæ mensæ dicebantur, quasi pro communi victu eorum, quorum mensa dicitur esse. Divisa quoque fuere bona communia inter Episcopum, vel Abbatem, & capitulum seu monasterium, unde distinctio bonorum mensæ Prælati, & bonorum mensæ capituli, ut c. possessiones. 10. & cap. ut super. 8. de reb. Eccles. non alien.

*Canonici
mensæ.*

*Mensa Pam-
pilonensis
Archidia-
conus.*

Quid verò est mensæ Pampilonensis Ecclesiæ Archidiaconus apud Innocentium III. libro 2. Epist. 121. Nimirum Monachi, vel Canonici regulares communi mensâ fruuntur. Videtur ergo idem Archidiaconus mensæ, qui Archidiaconus cœtus. Idem enim in Canonicis regularibus est mensa, quod secularibus chorus, quem hi communem habent solum, & nihil præterea: Et qui regulares iidem & commensales sunt. Aut quia in primâ Ecclesiâ Diaconi circa mensas occupati erant, ut ex eorum institutione apparet Ael. 6. v. 2. ib. τὸν ἀρχεῖον δὲν ημᾶς καταλέψασας τὸν λόγον τῷ Θεῷ Δικαιονεῖ τερπέζαις, ideo verius forsitan est Archidiaconum mensæ appellari, qui canonicorum redditus administrabat.

CAP. XI.

Ad cap. Ecclesiæ S. Mariæ. 10. h.t.

S U M M A R I A.

1. Ecclesia S. Mariæ, in via lata. 2. Aliæ Ecclesiæ S. Marie.

3. Ca.

3. Capitulum hoc ubi extet inter-
grum.
4. Benedictus Corosomus.
5. Cives Rom. s̄epe tentarunt re-
gimen urbis sibi vindicare.
6. Sub Clemente III. inter Pop.
- R. & Papam convenit, ut Pa-
tricius crearetur.
7. Nicolaus III. senatoriam digni-
tatem in se transstulit.
8. Status hodiernus Urbis.

Eclesia hæc S. Mariæ est in viâ latâ, Romæ c. 3. Ut lite pend. Ecclesia S. Enib. inn. & est in septimâ regione urbis, ut ait Publius Viator, libello de Urbis Romæ regionibus, & est una ex Eccl. via latâ. clesiis, quibus Cardinales Diaconi incardinantur, ut habetur in libro provinciali Romanæ sedis. Dicitur autem in viâ latâ, ad differentiam aliarum Ecclesiarum, nominis sanctæ Mariæ, *Aliæ Ecclesie in porticu. S. Mariæ in Cosmedin. S. Mariæ nova. S. Maria S. Marie. ria in Dominicâ. S. Mariæ majoris*, quæ habet Archipresbyterum, qui debet esse Cardinalis, eaque designat Antiochenam Ecclesiam. At S. Mariæ trans Tiberim assignatus titulus est Presbyteri Cardinalis.

Capitulum hoc habetur integrum in cap. 5. de foro compet. Capitulum & apud ipsum Innocentium lib. 2. Regist. Ep. 228. ex qua discimus hoc ubi exstatutum, de quo in hac decretali, factum esse à quodam Senatore et integrum urbis Romæ Benedicto Corosomo. Qui quidem Corosomus Benedictus primicerium Judicium delegaverat. Ubi enim Clerici sunt actor Corosomus. & reus, causas civiles prosequuntur in urbe, coram Judicibus per sedem apostolicam institutis, ex delegatione Senatorum Jurisdictionem habentium ab eadem sede apostolicâ, ut loquitur Innocentius in d. Epist. Hi Senatores s̄apius tentarunt Regalium occupationem adversus summos Pontifices, atque perpetua fuit per s̄epe tentationem annos plus minus quinquaginta inter populum Pontificesque Romanos discordia ob causam regiminis civilis: Populus enim summo ab administratione Pontifice Senatores, qui reip. præfessent, sibi vindicatum Patricio summâ cum potestate creabant, teste Othono Frisingensi lib. 7. histor. & lib. 1. de gest. Imperatoris Friderici. Cujus rei occasione Innocentius II. & Cælestinus II. animi dolore defecerunt, Lucius II. pene est imperfectus, Eugenius III. & Alexander & Lucius III. urbe pulsi, Urbanus III. & Gregorius VIII. exules

fuere. Narrat & Platina in Joh. XIII. tempore quo adeptus est Johannes sedem, nempe anno 599. fuisse tunc Romæ duos annuos Consules, ex his unum ex nobilitate Præfectum, qui jus populo diceret, ex plebe autem duodecim Decarchontes creari solitos, qui vicem Senatus gererent, idque tamdiu donec utrâque parte dissi-

*Sub Clemē-
te III. inter
Pop. R. &
Papam con-
venit, ut Pa-
tricius
crearetur.*

dii pertæsa, populus Romanus cum populari suo, Pontifice Cle- mente III. pacem hisce conditionibus fecit, ut Senatoribus con- firmatis, Præfecto sublato, in ejus locum Patricius ut antea crea- retur. At Nicolaus III. qui sedem adeptus est anno 1277. à Caro-

*Nicolaus III.
Senatoriam in-
in se trans-
tulit.*

lo Siciliæ Rege vicario suo, seu Senatore senatoriam dignitatem in se transtulit, vetuitque perpetuo edicto, ne quis Rex aut Princeps ipsum magistratum petere aut obire auderet, teste Platina. Exstat constitutio integra Nicolai III. in c. fundamenta. 17. de Eleſt.

*Status ho-
diernus Ur-
bis.*

Senatorialē in 6. Fuit hoc statutum nihil aliud, quam edictum promulgatum à Basilio Præfecto prætorio Regis Odoacris in Italiam, temporibus Papæ Simplicii. Vide Canon. 1. dist. 96. unde disces jamdudum

hoc edictum Basillii rejectum fuisse à Synodo Romanâ sub Symmacho Papâ. Hodie nullus Romæ Senatus est, præter unum Pon- tificis, qui ex Cardinalibus constat; Sed tantummodo nomine- tenus unum in urbe dictum Senatorum, qui Præfetus urbis est, seu Prætor urbanus, à summo Pontifice factus, qui residet in clivo Ca- pitolino Romæ & Romanis civibus ordinariâ facultate & potesta- te jus dicit, habetque tres vicarios, seu locum tenentes quos vo- eant collaterales, qui privatis præsunt judiciis, quorum unus pri- mus, alter secundus, tertius latrunculator appellatur, à quorum altero si appelleretur, judex aditur dictus Capitolinus, qui omnium appellationum ordinarius Judex est, à cuius sententiâ si priori sit conformis, non appellatur. Talis igitur in nostro textu erat Ba- silius. Prætor urbis tempore Innocentii, qui statutum condidea- rat, ab Innocentio reprobatum.

CAP. XII.

Ad cap. XI. de Constit.

S U M M A R I A.

¶ Professores devoti.

*2. Studium juris quandoque ab
Acad.*